

Lik-text, af ps.
39. v. 13. En
främling och en
gäst lik alla sina
fäder den...

Wallenius, Laurentius

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Lif - TEXT, af Ps. 39: v. 13.

En Fråmling och en gäst lif alla sina fäder
Den Högste wissertlig i Himlen ewigt gläder.

Sannat

Då

Den Högåremyrdige och Höglårde Herren /

För detta

Brofsten och Kyrkio-Herden

Wid Jeskis Församlingar i Wiborgs Låhn /

Och sedermera

Kyrkio - Herden

Wid Tuna och Staby

W E R K

**MAG. ERNEST
GESTRINIUS,**

Genom en salig och stilla Död d. 21. Martii 1739.
nederlade sin wandrings och Herdestaf. Och des andels-
sa lekamen med öfliga Ceremonier och Lif - Predi-
kan til sit Hwilorum beledsagades uti Tuna
Kyrkia den 15. Aprilis på samma År.

af

LAURENT. WALLENIO.

Tryckt i W P S A R A.

NOm wandringsman i forge-
fläder
Stat litet stilla iag dig ber
Så wil min swaga tåre = fläder
Dig säja nytt / som dagligt sker.
En wandringsman en gäst på jorden
Ur från sin wandring friad worden.

Så månd' det med wår lefnad wara /
Så är al himlens nåde = slut :
Wi måste en gång hädanfara
Och wandra så af werlden ut /
Som himlen wil / skal sielfwa tiden
För gästen blifwa snart framtiden.

Wi mennskior alla / som tillika
På runda Jorde = flötet gå /
Om werldens flärd så sorgligt sika /
Hwad är wi för wår möda nå ?
Hwad är thet wi omsider winna ?
En matter kropp en wisnad hinna.

Ej stier doch detta altid lika /
Den ena knapt et steg här går /
Från lindan / för än benen swika
Och han sin wandring sluta får /
En annan uti ungdoms åren
Med matter kropp blir lagd på bären.

En annan åter länge wandrar
Och blir af ålderdomens last /
Som allas lefnads = kraft förändrar /
Til grafwens dörr förrädd med hast ;
Som Siöman den i stormen wankar
Här tidast dwäls i dödsens tankar.

Nog wandra de men den får lönen /
Som så en gäst och främling är /
At han igenom tron och bönen
Den höga himlen håller får /
Från synden ständigt ute blifwer /
Allt werldsligt nöje öfvergiftwer.

Den

Den sig ej utaf jordist gläder /
Samt timlig lycka / guld och pris /
Men endast nöjer sig och gläder /
Utaf et himmelskt Paradis.
Den är ej hemma uppå jorden ;
Men är en gäst och främling worden.

Den samma wet sig wist så niuta
I himlen hem och faders bygd /
Der han sit hustru ned får luta
Och lewa uti ro och skygd /
Der hemma med sin Jesu wara /
Sig jämte med hans Helgon para.

Men hålt ! Jag ser wäl / at du täncker /
Min wandringsman / snart weta få /
På hwem mitt tal det sig nu läncker ?
Nu dig til swars det lända må :
En Herde god af wett och Heder
Har nu sin wandrings staf lagt neder.

En Herde / som wäl kunde lära
Sin Får den rätta andans stråt /
En Herde / som war wård all ära
Och näpplig utan sorg och gråt /
Af Fären til sin graf bli förder.
Thes lärdom blir ej mera hörder !

Har någon gäst och främling varit
I denna werlden har wist Han /
Har nå'n för fiender flyktat / farit /
Utaf hans lefnad slutas kan /
At han besynnerlig måst wandra
En flykting fram för alla andra.

Af stora öfwer = Herden Höga
Han stickad blef til Jekis Hiord
I Finland / at med troget öga
Bewaka / föda med GUDS ord /
Men måst för Ryssars grymma skara
Med Waka / barn uhr landet fara.

Sen Himla = HERren Honom skygde
För grymma Ryssars mord och brand /
Et Herda = Tjäll Han Honom bygde
Uti vårt inra rikes land /
Ther Han / som Abram med sin Sara,
En gäst bland främmand' börjad' wara.

Här

Här börjad' Han GUDs namn predika
För Tuna Staby - Fåra - Hiord.
Då lära/ lefnad alt tillika /
Sig stödde på GUDs helga ord /
Hwar af en hwar stort nöje hade /
Tills GUD Hans ögon igen lade.

Hur Han för synd och laster flydde /
Hans rena samwet wiste bäst /
Hur Han för högårsds odugd skydde /
Wid det Han war en främling / gäst;
Det lemnar jag dig til at dömma /
Min wandringsman / och ej förglömma.

Han tog sin tilflyckt skydd och hägnad /
I JESU diupa sido - sår /
Der fann Han all sin tröst och sägnad /
Fördensful Han nu säker står.
För kött / för werld / för Satans pilar
Han innom fasta murar hwilar.

Nu har Han fädens landet funnit /
Nu är Han hemma hos sin GUD
Nu har Han målet äntlig hunnit /
Nu blir Han krönt med himmelsk st
Nu är Han af GUDs Änglar worde.
Mot tagen / i sin fart från jorden.

Han blir nu af GUDs godhet mättad
Uti et himmelskt Paradis /
Han blir nu från sin bördo lättad
Och siunger ewigt lof och pris /
Ibland framfarne helgons skara /
Der Han til ewig tid får wara.

Til slut. Wil du slif sällhet äga /
Min wandringsman / så märck
Hwad du bör med dig öfwerwäga /
När du til himlen täncker gå:
Fly synd / war trogen i all fara /
Så lär du wist wälkommen wara.

